

a Tempo

Μπαί - νει μέσ' στόν ὄν - τὰ ὄπρ' αὐ - τῶν καὶ οὐ - βεῖ καὶ τὴ χαι - δεύ - ει λό - γα γλυ - κὰ γλυ - κὰ τῆς
 Ξάφ - νου γυ - ρί - ζει ὁ πρ' αὐ - τῶν τῆ βλε - πει στήν ἄγκυ - λια του ἔ - να σκα - θί μ' αὐτόν σου.

pp a Tempo

λέ - ει καὶ γι - α - τι κλαίει τὴν ἔ - ρω - τὰ Κι' αὐ - τὴ με νά - ζια μύ - ρια τοῦ ἄπ' ἀνατᾶ Ἄχι
 - ρώ - νει καὶ τὸν ξα - πλῖνει μέ - μιὰς νε - κρῶ. Κι' αὐ - τὴ με θουμασ - μό μ' ἐστίμα - τᾶ ὅσ' ὄν

πά - λι θε νὰ μεῦ φύ - γης; — « Πάω, τῆς λέ - ει, νὰ που - λή - σω μὰ δὲ θ' ἄφ -
 ἄν - τρατῆς λέγει δὲν φταίω! — « Μὰ πο - τὲ δὲν εἶ - χα νηώ - ση πῶς εἶ - χας

CORO.

γῆ - σω θά πάω κον - τὰ ... 1 Μπαί - νει μέσ' στόν ὄν - τὰ ὄπρ' αὐ - τῶν καὶ
 τό - ση πολλὴ φω - τιά!! 2 Ξάφ - νου γυ - ρί - ζει ὁ πρ' αὐ - τῶν τῆ καὶ

pp

οκύ-ρει και της χαί- δού-ει λό-για γλυκά, γλυκά της λέ-ει και για-τί κλειει την έ-ρω-
 βλε-πει στ' αγνά- λιά του έ-να παιθι μ'αυτό του ρώνει και τον Σα-πλώνει με μιάς νε-

τά Κι'αύ-τη μέ να ζει μύ-ρια του άπαντά Άχ-πά-λι θέ να μου φύ-γας
 -κρό Κι'αύ-τη μέ θου-μα-μιό μέ στή μα τιά 'σ'τον άν-τρα της λέει Δέν φταίω

Πάω της λέ-ει να που-λή-σω μα δεν θ'άρ-γή-σω θά παου κόν-τα!
 Μά πο-τέ δεν εί-χα νημά-εις πώς εί-χες τό-ση πολ-λή φω-τιά!...

Πώς εί-χες τό-ση πολ-λή φω-τιά